

Arrest

nr. 248 186 van 26 januari 2021
in de zaak RvV X II

In zake: X

**Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat C. DETHIER
Berckmansstraat 89
1060 BRUSSEL**

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift X, die verklaart van Angolese nationaliteit te zijn, op 5 november 2020 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 2 oktober 2020 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten - verzoeker om internationale bescherming.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 11 december 2020, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 15 januari 2021.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. DE MUYLDER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat G. GASPART, die loco advocaat C. DETHIER verschijnt voor de verzoekende partij, en van advocaat B. HEIRMAN, die loco advocaten C. DECORDIER & T. BRICOUT verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 2 oktober 2020 wordt de verzoekende partij het bevel om het grondgebied te verlaten-verzoeker om internationale bescherming (bijlage 13quinquies) gegeven. Dit is de bestreden beslissing, die luidt als volgt:

“BEVEL OM HET GRONDGEBIED TE VERLATEN-VERZOEKER OM INTERNATIONALE BESCHERMING

In uitvoering van artikel 52/3, §1 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt aan mevrouw(1), die verklaart te heten (1),

naam : M. K. (..)

voornaam : M. (..)

geboortedatum : (..)

geboorteplaats : Cabinda

nationaliteit : Angola

het bevel gegeven om het grondgebied van België te verlaten, evenals het grondgebied van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen(2), 3tenzij hij (zij) beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven.

REDEN VAN DE BESLISSING :

Op 15/05/2019 werd door de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen een beslissing van niet-ontvankelijkheid van het verzoek om internationale bescherming genomen op grond van artikel 57/6, §3, eerste lid, 5° en op 18/06/2020 werd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen het beroep tegen deze beslissing verworpen met toepassing van artikel 39/2, § 1, 1°, van de wet van 15 december 1980.

Betrokkene bevindt zich in het geval van artikel 7, eerste lid, 1° van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen : hij verblijft in het Rijk zonder houder te zijn van de bij artikel 2 van deze wet vereiste documenten, inderdaad, betrokkene is niet in het bezit van een geldig paspoort met geldig visum.

Artikel 74/14 van de wet van 15 december 1980

§ 1. De beslissing tot verwijdering bepaalt een termijn van dertig dagen om het grondgebied te verlaten. Voor de onderdaan van een derde land die overeenkomstig artikel 6 niet gemachtigd is om langer dan drie maanden in het Rijk te verblijven, wordt een termijn van zeven tot dertig dagen toegekend. Het verzoek om internationale bescherming van een onderdaan van een derde land werd niet-ontvankelijk verklaard op grond van artikel 57/6, §3, eerste lid, 5°, inderdaad, aangezien betrokkene al op 09/04/2014 en 20/12/2018 internationale bescherming heeft aangevraagd en door de beslissing van niet-ontvankelijkheid van het CGVS blijkt dat er geen nieuwe elementen zijn. wordt de termijn van het huidige bevel om het grondgebied te verlaten bepaald op 6 (zes) dagen.

In uitvoering van artikel 7, eerste lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt aan de betrokkene bevel gegeven het grondgebied te verlaten binnen 6 (zes) dagen.“

2. Onderzoek van het beroep

2.1. In een eerste middel betoogt de verzoekende partij als volgt:

“Afgeleid uit de schending van:

- van het hoorrecht en de rechten van verdediging als algemeen beginsel van het Unierecht;*
- van artikel 8 van het Europees Verdrag tot bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden (hierna: het EVRM),*
- van de artikelen 62§2, en 74/13 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet)*
- van het zorgvuldigheidsbeginsel;*
- van de materiële motiveringsplicht;*
- van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen.*

3.1. Eerste onderdeel - schending van de formele motiveringsplichten

10. De artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen verplichten de overheid ertoe in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een "afdoende"wijze.

Het begrip "afdoende" impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing. De beslissing moet duidelijk het determinerend motief aangeven op grond waarvan de beslissing is genomen.

Artikel 62§2 van de vreemdelingenwet luidt als volgt: “De administratieve beslissingen worden met redenen omkleed”.

11. In casu blijkt het dat verzoekster dezelfde beslissing heeft gekregen als die genomen door DvZ in augustus 2020.

Ondanks het feit dat DvZ de beslissing genomen op 3 Augustus 2020 heeft ingetrokken, omwille van "onvoldoende motivering" is de beslissing dat zij kreeg op 8 oktober 2020 dezelfde.

Aangezien de intrekkingbeslissing en het synthesedocument, die duidelijk maken dat de motieven van de beslissing niet voldoende waren, kan verzoekster de motieven van de "nieuwe" beslissing niet begrijpen.

De bestreden beslissing gaat over geen enkele persoonlijke en specifieke elementen die in verband zijn met "het gezins- en familieleven en de medische toestand" van verzoekster.

In deze context, moet er op gewezen worden dat aan de motiveringsplicht niet is voldaan.

12. Daarboven werden de materiële fouten, die door het verzoekschrift van 9 september werden benadrukt, met verbeterd. Met als gevolg dat de enige feitelijke elementen met betrekking tot verzoekster d.w.z. haar internationale bescherming procedure onjuist zijn:

Verzoekster heeft haar eerste verzoek om internationale bescherming ingediend op 09/05/2015 en niet op 09/05/2014, zoals verweerster stelt.

Ook werd de eerste beslissing van het CGVS niet op 15/05/2019 genomen, maar wel op 14/05/2019.

Daarom is het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht in casu niet bereikt.

13. Tot sluit, is het ook opmerkelijk dat de interne nota "evaluatie 74/13", die werd opgesteld door A.V., administratief assistent, op 3 augustus 2020 (stuk 9). dezelfde privé en gezinsleven-elementen aangeeft als de interne nota "evaluatie 74/13" van 2 oktober 2020, door dezelfde administratief assistent opgesteld:

"betrokkene verklaarde (gehoor DVZ dd.01 /07/2015) dat een oom, langs moederszijde, en een tante, langs moederszijde, in België' verblijven, maar zij maken geen deel uit van het kerngezin. "

Op dat standpunt is de houding van DvZ nog minder begrijpelijk voor haar.

Een schending van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en van artikel 62, §2 van de Vreemdelingenwet wordt aangetoond.

3.2. Tweede onderdeel - Schending van hoorrecht en zorgvuldigheidsbeginsel

14. Verzoekster werd niet gehoord voordat het bevel om het grondgebied te verlaten werd gegeven. Dit bevel om het grondgebied te verlaten werd genomen in toepassing van artikel 7 van de Vreemdelingenwet.

Deze bepaling vormt een gedeeltelijke omzetting van artikel 6 van de Richtlijn 2008/115/EG van het Europees Parlement en de Raad van de Europese Unie van 18 december 2008 over gemeenschappelijke normen en procedures in de lidstaten voor de terugkeer van onderdanen van derde landen die illegaal op hun grondgebied verblijven (Pb.L. 24 december 2008, afl. 348, 98 e.v.; Parl.St. Kamer 2001-12, nr. 53K1825/001, 23).

Het dient derhalve te worden bevestigd dat het gegeven bevel om het grondgebied te verlaten als een bezwarend besluit moet worden aangemerkt dat de belangen van de betrokken vreemdeling ongunstig kan beïnvloeden.

15. Het hoorrecht is een algemeen beginsel van het Unierecht, daarom dient dit recht ook door de overheidsinstanties van alle lidstaten te worden erkend, zelfs al schrijft de toepasselijke regelgeving een dergelijke formaliteit niet expliciet voor (zie artikel 51 van het Handvest; HvJ 18 december 2008, C349/07 en HvJ 22 november 2012, C-277/11).

Of er sprake is van een schending van het hoorrecht, moet worden beoordeeld aan de hand van de specifieke omstandigheden van elk geval, met name de aard van de betrokken handeling, de context van de vaststelling ervan en de rechtsregels die de betrokken materie beheersten (HvJ 10 september 2013, C-383/13).

De voorwaarden waaronder het hoorrecht van vreemdelingen m.b.t. het opleggen van een bevel om het grondgebied te verlaten moet worden gewaarborgd, noch de gevolgen van schending van dit hoorrecht door het Unierecht, met name richtlijn 2008/115/EG, zijn vastgesteld. Ook in de nationale regelgeving is dit niet geregeld.

Artikel 74/13 Vreemdeüngenwet voorziet dat bij het nemen van een beslissing tot verwijdering de minister of zijn gemachtigde rekening houdt met het hoger belang van het kind, het gezins- en familieleven en de gezondheidstoestand van de betrokken onderdaan van een derde land. Deze bepaling vormt de omzetting van artikel 5 van de Terugkeerrichtlijn (Richtlijn 2008/115/EG van 16 december 2008 over gemeenschappelijke normen en procedures in de lidstaten voor de terugkeer).

Opdat de verplichting tot het voeren van een individueel onderzoek in het kader van artikel 74/13 Vreemdelingenwet, als omzetting van artikel 5 van de Terugkeerrichtlijn een nuttig effect kent, dient verzoekster in staat te worden gesteld naar behoren en daadwerkelijk zijn standpunt kenbaar te maken

in het kader van een administratieve procedure waarbij een bevel om het grondgebied te verlaten wordt afgeleverd.

Het hoorrecht wordt dan ook geschonden indien de besluitvorming een andere afloop had kunnen hebben, met name omdat verzoeker in casu specifieke omstandigheden had kunnen aanvoeren die na een individueel onderzoek het afleveren van een bevel om het grondgebied te verlaten hadden kunnen beïnvloeden (HvJ 10 september 2013, C-383/13). Dat recht maakt integraal deel uit van de eerbiediging van de rechten van verdediging, dat een algemeen beginsel van Unierecht is (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M.M., pt. 81; HvJ 5 november 2014, C-166/13, Mukarubega, pt. 45).

16. In casu had verzoekster verschillende feitelijke elementen kunnen aanreiken, indien zij daadwerkelijk zouden zijn gehoord, die de besluitvorming van de verwerende partij konden beïnvloeden.

17. Verzoekster wijst daarbij in hoofdzaak op haar medische toestand.

Door haar verzoekschrift van 9 september 2020 heeft verzoekster medische elementen gedeeld met DvZ. Zij gaf aan dat zij aan verschillende medische problemen lijdt sinds zij in België aankwam. Haar gezondheid is tijdens de vorige maanden achteruitgegaan.

In januari 2020 verbleef zij drie weken in het ziekenhuis "UVC Brugmann" zoals bewezen door het attest van Dr. GEMANDER Nicolas van 16/01/2020 (stuk 3).

Tijdens deze lange periode van ziekenhuisopname merkten de artsen van verzoekster bepaalde anomalieën op.

Die elementen betreffen haar gezondheidstoestand en haar privé- en familielevens.

Vervolgens werden medische tests uitgevoerd.

In haar rapport van 15 juni 2020 gaf Dr. Hambye Anne-Sophie als conclusie aan dat (stuk 4):

"1. Diffuse ontstekingsverschijnselen van het borstbeen (en het midden van het bekkengebied: symfyse versus urineactiviteit) aan de vroege basis.

Laat, hyperactiviteit van het borstbeen en de stemo-claviculaire gewrichten, sacroiliacale en schaambeensymfyse, evenals de calcaneale tuberositeiten en de juiste onderkaak, wat kan wijzen op het SAPHO-syndroom. DD: Ankylosing spondylitis en osteonecrose/osteomyelitis van de juiste onderkaak?

2. Matige weke delen opname van rechter boven thoracaal hemicamp (sic) in de vroege fase; in verband te brengen met bekende tuberculose (pulmonale ontstekingsactiviteit)".

(Vrije vertaling van: "1. Aspect diffusément inflammatoire du sternum (et de la région pelvienne médiane: symphyse versus activité urinaire) à la base précoce.

Tardivement, hyperactivité du sternum et des articulations stemo-claviculaires, des sacro iliaques et des symphyse pubiennes, ainsi que des tubérosités calcanéennes et de la mandibule droite pouvant faire évoquer un syndrome de SAPHO. DD: spondylarthrite ankylosante et ostéonécrose/ostéomyélite mandibulaire droite?

2. Captation modérée dans les tissus mous de de (sic) l'hémichamp thoracique supérieur droit à la phase précoce; à mettre en rapport avec la tuberculose connue (activité inflammatoire pulmonaire)".)

De diagnose van de SAPHO-syndroom werd bevestigd. Deze chronische ziekte is ernstig en leidt tot andere gezondheidsproblemen.

Volgens het Nederlandse Reumafonds (stuk 7):

"SAPHO omvat verschillende aandoeningen. De symptomen kunnen dan ook heel verschillend zijn. Het belangrijkste kenmerk van het syndroom is pijn en zwelling van de borstkas. Door een ontsteking wordt het bot dik.

Het kan daardoor van vorm veranderen in uw borstbeen.

In een later stadium van de ziekte kunnen ook uw wervelkolom en de perifere gewrichten aangetast worden. Perifere gewrichten zijn gewrichten aan de uiteinden van het lichaam, zoals gewrichtjes in uw hand. Bij SAPHO komen ook vaak huidafwijkingen voor in de vorm van puisten of pustels op handpalmen en voeten.

SAPHO valt onder de seronegatieve spondylartropathieën. Kenmerken van spondylartropathieën zijn:

- het SI-gewricht is vaak ontstoken
- de aanhechtingsplaats van pezen aan het bot is ontstoken
- de gewrichten van armen en benen zijn ontstoken
- reumaknobbeltjes ontbreken
- er zijn geen reumafactoren in het bloed aanwezig
- er is een sterke relatie met een bepaalde erfelijke factor in het bloed (HL A -B27)
- ze komen regelmatig voor in de familie.

Verder lijkt SAPHO ook samen te hangen met een aantal aandoeningen buiten de gewrichten, bijvoorbeeld psoriasis, oogontsteking, ontsteking van de urinewegen en de ziekte van Crohn of colitis ulcerosa. "

18. Meerdere afspraken werden met specialisten gepland in september om de diagnose te bevestigen en om de hele behandeling van verzoekster te herevalueren.

DvZ wist dat medische afspraken waren genomen omdat documenten in dit verband door verzoekster werden neergelegd samen met haar verzoekschrift (stukken 6).

Verzoekster heeft sindsdien meer informatie over haar ziekte en zij kan een lijst van haar nodige medische behandelingen geven (stukken 10 b en c):

- Ferrograd 500;
- Pyridoxine;
- Rifadine;
- Nicotibine;
- D-cure;
- Vitapantol;
- Folavit;
- Myk;
- Nizoral;
- Differin;
- Valaciclovir apotex;
- Fucidin;
- Lueva;
- Zaldiar;

Zij moet elke zes maanden met specialisten-artsen afspraken maken (stukken 10).

Verzoekster moet ook nieuwe testen maken om een diagnose over haar osteïtis te bevestigen (stukken 10).

Haar behandelende arts, Dr. KAHAMA, schreef ook in haar attest van 2 september 2020 dat verzoekster een medische-sociale en psychologische behandeling nodig had.

19. Deze elementen zijn van bijzonder belang, aangezien de wederpartij op grond van artikel 73/13 verplicht is rekening te houden met de medische situatie van de persoon aan wie zij op het punt staat een beslissing tot verwijdering te nemen.

Als verzoekster zou worden gehoord, had zij haar persoonlijke situatie ook kunnen toelichten, waardoor verweerder rekening diende te houden bij het nemen van de bestreden beslissing.

Het niet horen van verzoekster heeft, gelet op alle feitelijke en juridische omstandigheden van het geval, in casu dan ook daadwerkelijk verzoekster de mogelijkheid ontnomen om zich zodanig te verweren dat deze besluitvorming inzake het afleveren van een bevel om het grondgebied te verlaten een andere afloop had kunnen hebben.

Als verweerder de verzoekster had gehoord zou de beslissing onvermijdelijk anders zijn geweest.

20. Gelet op deze elementen, wijst de verzoekende partij op een schending van het hoorrecht en de rechten van verdediging.

Het eerste onderdeel is gegrond, en geeft aanleiding tot de vernietiging van de bestreden beslissing.

Zelfs in het enkele geval geen schending van het hoorrecht zou worden aangenomen, wijst verzoekster erop dat verweerder in elk geval heeft nagelaten om met haar persoonlijke situatie rekening te houden bij het nemen van de bestreden beslissing (een verwijderingsmaatregel).

3.1. Derde onderdeel - Schending van artikels 74/13 van de vreemdelingenwet en van de materiële motiveringsplicht.

21. Artikel 74/13 van de vreemdelingenwet voorziet dat bij het nemen van een beslissing tot verwijdering de minister of zijn gemachtigde rekening houdt met het hoger belang van het kind, het gezins- en familieleven en de gezondheidstoestand van de betrokken onderdaan van een derde land.

In een arrest nr. 237 617 van 30 juni 2020 besloot Uw Raad: "Artikel 74/13 van de vreemdelingenwet maakt derhalve een individueel onderzoek noodzakelijk zodat wordt gewaarborgd dat de verweerder bij het nemen van een verwijderingsbeslissing rekening houdt met welbepaalde fundamentele rechten, met name het belang van het kind, het gezins- en familieleven en de gezondheidstoestand van de betrokken vreemdeling. Het is aan de verweerder om zich, in het kader van dit onderzoek, ervan te verzekeren dat de vreemdeling in de mogelijkheid werd gesteld om de relevante elementen en standpunten kenbaar te maken."

Het "Paposhvili v. België"-arrest van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (Grote Kamer) van 13 december 2016 legt ook deze verplichting op aan de Staat om een dergelijk onderzoek uit te voeren (§§ 225 en 226):

« Il en résulte que si les autorités belges avaient, in fine, conclu que l'article 3 de la Convention tel qu'interprété ci-dessus ne faisait pas obstacle au renvoi du requérant en Géorgie, il leur aurait appartenu, pour se conformer à l'article 8, d'examiner en outre si, eu égard à la situation concrète du requérant au moment du renvoi (voir, mutatis mutandis, Maslov c. Autriche [GC], no 1638/03, § 93, CEDH 2008), on pouvait raisonnablement attendre de la famille qu'elle le suivît en Géorgie ou si, dans

le cas contraire, le respect du droit du requérant au respect de sa vie familiale exigeait qu'il fût autorisé à séjourner en Belgique pour le temps qui lui restait à vivre.

Il s'ensuit que, si le requérant avait été éloigné vers la Géorgie sans évaluation desdites données, il y aurait également eu violation de l'article 8 de la Convention ».

Het artikel 8 van het E.V.R.M. bepaalt:

" 1. Eenieder heeft recht op respect voor zijn privéleven, zijn familie- en gezinsleven, zijn woning en zijn correspondentie.

2. Geen inmenging van enig openbaar gezag is toegestaan in de uitoefening van dit recht, dan voor zover bij de wet is voorzien en in een democratische samenleving noodzakelijk is in het belang van de nationale veiligheid, de openbare veiligheid of het economisch welzijn van het land, het voorkomen van wanordelijkheden en strafbare feiten, de bescherming van de gezondheid of de goede zeden of voor de bescherming van de rechten en vrijheden van anderen. "

Artikel 8 EVRM garandeert dus het privéleven in een ruime zin, inbegrip het recht tot een "privé sociale leven", d.w.z. de mogelijkheid voor eenieder om zijn sociale identiteit te ontplooiën. Uit dat oogpunt garandeert dit recht de mogelijkheid om naar andere mensen toe te gaan en met hen nauwe banden aan te knopen en te ontwikkelen (in deze zin, zie Campagnano v. Italy, nr 77955/01, §53, EHRM 2006-V; /3igaeva v. Greece, nr 26713/05, §22, 28 mei 2009; en Ögpinar v Turkey, 19 oktober 2011). Dit recht beschermt de persoonlijke ontplooiing.

Uit de rechtspraak van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens volgt dat bij de belangenafweging in het kader van het door artikel 8 van het EVRM beschermde recht op eerbiediging van het privé- en gezinsleven een "fair balance" moet worden gevonden tussen het belang van de vreemdeling en diens familie enerzijds en het algemeen belang van de Belgische samenleving bij het voeren van een migratiebeleid en het handhaven van de openbare orde anderzijds. Daarbij moeten alle voor die belangenafweging van betekenis zijnde feiten en omstandigheden kenbaar worden betrokken.

Op verwerende partij rust eveneens een materiële motiveringsplicht, op basis waarvan Uw Raad bevoegd is om na te gaan of zij bij het nemen van de bestreden beslissing is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan binnen de perken van de redelijkheid tot haar besluit is kunnen komen¹.

22. In casu blijkt het uit het administratieve dossier dat verzoekster bij haar oom en tante woont sinds zij 17 jaar oud is, en dat zij wees is.

Verzoekster kwam in België aan toen zij minderjarig was. In deze specifieke context blijkt het dat de oom en tante van verzoekster de rol van ouders hebben gespeeld. Ze hebben haar emotioneel, financieel en materieel gesteund sinds haar aankomst in België.

In dit verband is het duidelijk dat verzoekster, die als minderjarige is aangekomen en door haar oom en tante is opgenomen, een gezinsleven heeft ontwikkeld.

Verzoekster, die geen andere kernfamilieleden heeft, heeft zeer sterke relaties met haar oom, tante en neven ontwikkeld. Ze is afhankelijk van hen. Zij hebben voor haar gezorgd tijdens haar studies en zijn de enige familieleden die zij nog heeft. Tot op de dag van vandaag zorgen ze nog steeds voor verzoekster.

23. Sinds haar vertrek uit Angola in 2015, meer dan vijfjaar geleden, heeft verzoekster geen contact meer met haar land van herkomst gehad. Zij heeft in dit land geen familieleden of vrienden meer.

Verzoekster ging naar school in België en heeft er vrienden gemaakt. Zij heeft een diploma "zorgkundige". Sinds zij 17 jaar is, heeft verzoekster door haar opleiding familierelaties ontwikkeld die, bij gebrek aan andere relaties, haar privéleven vormen.

In een interne e-mail van DvZ op 9 april 2015, blijkt duidelijk dat de oom van verzoekster de rol van haar vader speelt: "In navolging van de fiche NBMV die deze morgen werd overgemaakt, kan ik u meedelen dat wij de neef van betrokkene hebben opgezocht. Deze blijkt niet zoals gezegd door zijn vader/oom van betrokkene op het CGVS te werken maar op DVZ als stagiair bij bureau L V

Dit toont nog dat de relatie tussen verzoekster en haar oom, aangzien haar gezinscontext, heel belangrijk zijn en kunnen als kernfamilie beschouwd worden.

24. Op geen enkele manier blijkt evenwel - gelet op de vermelde motieven in de bestreden beslissing die enkel betrekking hebben op de afwezigheid van een geldig paspoort met een visum - dat bij het nemen van de verwijderingsbeslissing met deze elementen werd rekening gehouden.

Verweerder verwijst niet in de bestreden beslissing naar het artikel 74/13 van de vreemdelingenwet noch naar het artikel 8 EVRM.

Verweerder schendt hiermee tevens artikel 8 EVRM en artikel 74/13 Vreemdelingenwet.

Gelet op deze elementen, wijst verzoekster op een schending van artikel 8 EVRM en artikel 74/13 Vreemdelingenwet in samenhang gelezen met het zorgvuldigheidsbeginsel, de materiële motiveringsverplichting.

Gezien het gebrek aan vermelding van deze elementen, die door verweerder gekend worden, stelt deze motivering verzoekster niet in staat te begrijpen op welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden

beslissing is genomen derwijze dat hierdoor zou zijn voldaan aan het doel van de formele motiveringsplicht.

25. Hoewel DvZ een eerste bijlage 13qq op basis van een gebrek aan voldoende motivering aangezien het privé- en gezinsleven van de verzoekster werd aldus niet in de beoordeling betrokken en maakte niet het voorwerp uit van een belangenafweging, zoals vereist onder artikel 8 van het EVRM.

Inderdaad blijkt het uit de interne nota "Evaluatie artikel 74/13" die in geen geval de motiveringsplicht van verweerder vervangt en daarvoor niet voldoet aan deze plicht, dat ubetrokkene verklaarde (gehoor DVZ dd.01/07/2015) dat een oom, langs moederszijde, en een tante, langs moederszijde, in België' verblijven, maar zij maken geen deel uit van het kerngezin. "

Het blijkt niet uit de interne nota dat DvZ rekening heeft gehouden met de pertinente elementen van de zaak en van de specifieke situatie van verzoekster. In haar familie- en gezins-context, als wees, zijn de oom en de tante van verzoekster haar kernfamilie.

Uw Raad kijkt in eerste instantie na of de verzoekende partij een beschermenswaardig privé- en/of familie- en gezinsleven aanvoert in de zin van het EVRM, vooraleer te onderzoeken of een inbreuk werd gepleegd op het recht op respect voor het privé- en/of familie- en gezinsleven door het nemen van de bestreden beslissing.

Artikel 8 van het EVRM definieert het begrip 'familie- en gezinsleven' noch het begrip 'privéleven'. Beide begrippen zijn autonome begrippen, die onafhankelijk van het nationale recht dienen te worden geïnterpreteerd. De beoordeling of er al dan niet sprake is van een familie- of gezinsleven is in wezen een feitenkwestie die afhankelijk is van de aanwezigheid van effectief beleefde hechte persoonlijke banden (EHRM 12 juli 2001, K. en T./Finland (GK), § 150; EHRM 2 november 2010, Şerife Yigit/Turkije (GK), § 93).

Het blijkt in casu duidelijk dat er sprake is van een familieleven. Het feit dat de oom en tante van verzoekster a priori geen kernfamilieleden zijn doet geen afbreuk aan het feit dat zij de rol hebben van ouders in de ogen van verzoekster en dat zij haar sinds 5 jaren emotioneel, materieel en financieel ondersteunt hebben in die zin.

Verzoekster woont met haar oom en tante sinds zij in België aankwam.

26. Wat betreft het onderzoek van de medische toestand van verzoekster, die ook door een interne nota werd geanalyseerd, blijkt dat DvZ het advies van een dokter heeft gevraagd.

In de interne nota geeft DvZ aan dat ."het antwoord van de arts-adviseur van de Dienst Vreemdelingenzaken, op 01/10/2020 overgemaakt aan de Cel Opvolging Internationale Bescherming, attesteert hij /zij dat er op basis van de hem /haar op 21/09/2020 voorgelegde medische informatie geen tegenaanwijzing is om te reizen, en dat de (noodzakelijke) medische behandeling beschikbaar is in het land van herkomst

Die stereotiepe overwegingen verwijzen naar een advies dat door Dr. Boeckxstaens op 01.10.2020 werd afgeleverd. De inhoud van dit advies of een samenvatting ervan blijkt niet uit het administratief dossier en de inhoud ervan is niet door verzoekster gekend.

Uit het administratieve dossier dat aan verzoekster haar raadvrouw op 4/11/2020 werd gestuurd blijkt alleen de volgende interne informatie: "Op datum van 01.10.2020 werd door Dr. Boeckxstaens een QMED advies afgeleverd voor betrokkene. Het volledige advies kan opgevraagd worden via <eciinnLxi f ibz.fgov.be".

Het is ook verbazend dat een dokter een advies kan geven zonder de volledige lijst van medicijnen en behandelingen die door specialisten werd gemaakt.

Bovendien, komt verzoekster uit een bijzondere deel van Angola, de Provincie van Cabinda. Deze provincie kent een hoog en onstabiel niveau van geweld sinds 1970. Op 28 juli 2020 vonden nieuwe conflicten tussen de separatisten en de Angolese autoriteiten plaats (stuk 11).

Verzoekster heeft toegang nodig aan verschillende specialiste aangezien dat haar ziekte een multidisciplinaire zorg noodzakelijk is.

Het blijkt dat er in Cabinda niet genoeg gezondheidswerkers zijn, omdat zij alleen maar de helft van de door IOM-ratio bereiken (stuk 12. p. 4). Aangezien de noodzakelijke en regelmatige medische controles voor verzoekster, de medisch-psychosociale componenten waaruit de adequate behandeling door haar arts bestaat, blijkt niet dat de 13 noodzakelijke en adequate behandeling in Cabinda beschikbaar is. In ieder geval lijkt het er niet op dat de Vreemdelingendienst een dergelijke analyse heeft uitgevoerd.

Het is in ieder geval onmogelijk om dit te verifiëren aangezien de inhoud van het advies niet in de administratief dossier werd toegevoegd dat er werd rekening gehouden met de context en objective informatie over de gezondheidszorgen in Cabinda.

Uit het administratief dossier kan dus niet worden afgeleid of de verwerende partij bij de afgifte van het bestreden bevel op correcte wijze rekening heeft gehouden met de specifieke omstandigheden van verzoekster, in het bijzonder haar gezondheidstoestand. Een zorgvuldig en volledig onderzoek naar de gezondheidstoestand van verzoekster, waarvan verwerende partij wel degelijk op de hoogte was, blijkt niet.

Uit de motieven van de bestreden beslissing blijkt niet dat verweerder een analyse heeft gemaakt van de mogelijkheid voor verzoekster ondanks haar gezondheidstoestand naar haar land van herkomst om teruggestuurd worden.

Verzoekster stelt dat de verwerende partij in het kader van het bestreden bevel tekort schiet in het voorziene onderzoek op basis van artikel 74/13 van de Veemdelingenwet en het zorgvuldigheidsbeginsel heeft geschonden. Een schending van de materiële motiveringsplicht en van het zorgvuldigheidsbeginsel in het licht van artikel 74/13 van de Vreemdelingenwet wordt aangetoond. Het derde onderdeel is gegrond, en geeft aanleiding tot de vernietiging van de bestreden beslissing.”

2.2. De verzoekende partij betoogt ondermeer dat in de interne nota inzake de evaluatie van artikel 74/13 van de vreemdelingenwet gesteld wordt: *“het antwoord van de arts-adviseur van de Dienst Vreemdelingenzaken, op 01/10/2020 overgemaakt aan de Cel Opvolging Internationale Bescherming, attesteert hij/zij dat er op basis van de hem/haar op 21/09/2020 voorgelegde medische informatie geen tegenaanwijzing is om te reizen, en dat de (noodzakelijke) medische behandeling beschikbaar is in het land van herkomst”* maar dat het advies van de arts-adviseur waarnaar verwezen wordt zich niet bevindt in het administratief dossier noch blijkt een samenvatting ervan zodat de inhoud niet gekend is. Zij vraagt zich dan ook af op grond waarvan de arts-adviseur tot zijn bevindingen is gekomen en voert verder kritiek aan inzake de medische behandeling in het herkomstland.

2.3. Artikel 74/13 van de vreemdelingenwet luidt als volgt:

“Bij het nemen van een beslissing tot verwijdering houdt de minister of zijn gemachtigde rekening met het hoger belang van het kind, het gezins- en familieleven en de gezondheidstoestand van de betrokken onderdaan van een derde land.”

De verwerende partij moet aldus, bij het nemen van een bevel om het grondgebied te verlaten, nagaan of er geen medische hinderpalen zijn die een terugkeer naar het herkomstland verhinderen. In casu heeft de verwerende partij op 2 oktober 2020 een evaluatienota opgemaakt met betrekking tot artikel 74/13 van de vreemdelingenwet. Deze nota bevindt zich in het administratief dossier en stelt als volgt wat betreft de gezondheidstoestand van verzoekende partij:

“(..)

-Gezondheidstoestand: In het antwoord van de arts-adviseur van de Dienst Vreemdelingenzaken op 01/10/2020 overgemaakt aan de Cel Opvolging Internationale Bescherming, attesteert hij/zij dat er op basis van de hem/haar op 21/09/2020 voorgelegde medische informatie geen tegenaanwijzing is om te reizen, en dat de (noodzakelijke) medische behandeling beschikbaar is in het land van herkomst”

De Raad stelt vast dat het medisch advies (of antwoord van de arts-adviseur) waarnaar verwezen wordt inderdaad niet aan de verzoekende partij ter kennis werd gebracht. In de voormelde nota wordt voorts slechts verwezen naar het medisch advies maar wordt de concrete inhoud ervan niet meegedeeld. Er wordt slechts heel summier gesteld dat uit dit advies of antwoord blijkt dat verzoekende partij in het herkomstland terecht kan voor de nodige medische zorgen en dat zij kan reizen. Verder stelt de Raad vast dat het antwoord van de arts-adviseur zich evenmin in het administratief dossier bevindt. De Raad kan aldus zijn wettigheidstoezicht niet uitoefenen. Uit de argumentatie van verzoekende partij blijkt nochtans dat het noodzakelijk is inzage te hebben van de stukken die geleid hebben tot de oordeelsvorming van de verwerende partij. De Raad kan niet nagaan of de administratie uit de inlichtingen waarover zij beweerde te beschikken wel de juiste conclusie getrokken heeft. Daar de administratie deze determinerende informatie niet ter beschikking van de Raad gesteld heeft, maakt ze de wettigheidscontrole op haar beslissing onmogelijk (RvS 17 februari 1998, nr. 71 867). Derhalve dringt de nietigverklaring van de bestreden beslissing zich op.

Het betoog in de nota met opmerkingen dat de verzoekende partij het advies van de arts-adviseur had kunnen opvragen, doet geen afbreuk aan het feit dat de verwerende partij nagelaten heeft een volledig administratief dossier aan de Raad over te maken.

Gelet op voorgaande dient de Raad niet over te gaan tot een verdere bespreking van de overige middel(en)(onderdelen).

3. Korte debatten

De verzoekende partij heeft een gegrond middel aangevoerd dat leidt tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing. Er is grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, is zonder voorwerp. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 2 oktober 2020 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten - verzoeker om internationale bescherming, wordt vernietigd.

Artikel 2

De vordering tot schorsing is zonder voorwerp.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zesentwintig januari tweeduizend eenentwintig door:

mevr. S. DE MUYLDER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

S. DE MUYLDER